

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravníštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Do enakopravnosti — daleka pot.

I.

Kakor znano, so nemški nacionalci očitali nemškemu liberalcem češkega kraljestva, da so delali spravo s Čehi brez skupnosti vseh Nemcev, ter da ta sprava, baš ker je omejena na češko kraljestvo, bo silila do analognih sprav od dežele do dežele tudi po drugih pokrajinah. Na to je odgovoril pri letošnji generalnej proračunske debati vodja liberalnih Nemcev, da se je s Čehi moral skleniti separatni mir, in sicer na provincijalnih tleh, ker je mnogo zadev, dostajajočih se Nemcem, katere je možno odstraniti jedino potom deželnega zbora; kar se pa dostaje analogne sprave po drugih pomešanih deželah, bo treba še čakati istim deželam; in to da tiči v mnogih razmerah moči. Narodna masa v takem številu, takej omiki, takem blagostanju, je v političnem kalkulu drug činitelj moči, kakor pa 400.000 Slovencev na Štírskem. (Prav res! na levi.) Zmernejši izmeji Slovencev nikakor ne morejo za slovensko manjšino na Štírskem zahtevati enakih naprav, kakeršne so se ustvarile za Nemce na Češkem s takó imenovano spravo. Do tega je pot še daleka; kaj da se zgodi s časom, ne moremo vedeti; ali danes se gospodom iz planinskih dežel (nemškimi nacionalci) ni treba bati preprostega mehaničnega analognega prenesenja teh naprav Češke na njih dežele, sosebno na Štírsko in Koroško. (Prav res! na levi.)

V tem delu govora voditelja liberalnih Nemcev so obseženi na zori in volja glavne nemške stranke gledé na izvršbo narodne enakopravnosti. V teh nazorih so principi, ki izživljajo na vse strani odločne kritike, in to tembolj, ker se je dogovor za Češko vršil zares na podstavi takih načel, potem pa, ker menijo Nemci te glavne stranke, da sprava je bila možna, vredna in potrebna jedino gledé na nemški odlomek češkega kraljestva, sprave za ostale Čehe, potem celokupnost Slovencev in v obče ostalih narodov v pomešanih deželah pa da ni treba, da se tudi ne doseže, in sicer sosebno zato ne, ker Slovani v posameznih pomešanih deželah, miš-

ljeni v osamljenosti, neso nikjer v političnem kalkulu tak faktor moči, kakor odlomek Nemcev češkega kraljestva.

Mi moramo pojasniti z vso odločnostjo liberalnih Nemcev izjavljene in prisojene nazore in načela; naša dolžnost je še tudi zaradi tega, ker liberalni Nemci podtikajo „zmernejšim Slovincem“, kakor da bi bili v soglasji z nazori nemške liberalne stranke, in ker, kakor se vede slovenska delegacija v državnem zboru doslej, utegne zares biti takih „zmernejših“ Slovencev, ki pritrjujejo liberalnim Nemcem, ali vsaj njih dejanja se ravna po njih nazorih. Slovenci so pa z druge strani dozoreli dovolj, da zavrnejo nazore in načela, katera neso osnovana v ustavi, in katera so pogubna narodni in obči politiki v Avstriji.

Spravo so zahtevali Nemci češkega kraljestva zastran narodnostnih, oziroma jezikovnih vprašanj Dr. pl. Plener se sklicuje na število, omiko in blagostanje Nemcev češkega kraljestva, ko dokazuje potrebo izvršbe narodne jezikopravnosti za te Nemce.

V tem je očitno izražen princip sile ali moči, in po takem bi se smela narodna enakopravnost izvrševati jedino po načelu moči. Moč je pa relativna, in ako trdi dr. pl. Plener, da je 2 milijona čeških Nemcev činitelj, kateremu se mora podeliti narodna enakopravnost, bi po tej logiki morali državniki takoj pričeti spravo tudi z gališkimi Rusi, katerih jo veliko več, nego 2 milijona. Za gališke Ruse ni potreba drugega, kakor, da oni porabijo ta argument dovršene analogije brez vsakih drugih razlogov za svoje položanje. Kajti v jedni in istej kronovini Galiciji je več Rusov, nego Nemcev na Češkem.

Nemci so nadalje argumentovali, da sprava z Nemci češkega kraljestva je neizogibno potrebna tudi zaradi notranjega miru, še bolj pa zastran zunanje politike, zaradi mejdržavnega, ali, kakor pravijo, internacijalnega položaja. Ako velja ta potreba za češke Nemce, je jednaka, vsaj jednaka potreba tudi za spravo mej Poljaki in Rusi Galicije. In ako poštujemo, da so češki Nemci na meji zavezne države, v tem ko kaj takega sedaj ni v pogledu na Galicijo, je potreba za spravo v Galiciji za jedno stopinjo potrebnejša, nego za češke

Nemce. Tega argumenta ne morejo liberalni Nemci oprovreči, ako je isti dokaz zares veljaven v pogledu na češko kraljestvo.

Slovani drugih pomešanih dežel bi pa utegnili še drugo analogijo porabiti za svoje, še veliko nujnejše potrebe gledé na izvršbo narodne enakopravnosti. Nemci češkega kraljestva so se postavili nakrat na deželnoavtonomno stališče, v tem, ko so spravo zahtevali že lanskega leta potom osrednjega ali državnega zbora. Kot taki so češki Nemci nasproti Čehom češkega kraljestva v manjšini. V tem pogledu so oni šibkejši, nego Čehi, in vender so zahtevali in, kakor se vidi, tudi dosežajo izvršbo narodne enakopravnosti kljubu manjši moči. Tu torej so dosegli češki Nemci nekaj ne kot močen faktor, ampak kot šibkejša nasproti močnejši sili. S tem pa je dokazano, da sprava na Češkem ni bila zavisna od moči, ki tiči v 2 milijonih nemškega prebivalstva, ampak povse od nekaj drugega. Z istim pravom, v popolni analogiji s češkimi Nemci smejo zahtevati manjšine vseh pomešanih dežel izvršbo narodne enakopravnosti. Po takem je sklep dr. pl. Plenerja nelogičen, ko trdi, da za 400.000 Slovencev štírske dežele ni še napočila doba analogne sprave. V štírskeji vojvodini pomenja v proporciji 400.000 Slovencev nasproti štírskim Nemcem več, nego 2 milijona Nemcev nasproti Čehom češkega kraljestva. Jednaka je na Primorskem, v Istri in na Goriškem je več Slovanov, nego Lahov (Furlanov) in Italijanov, in ako vzamemo, za kar imamo pravo, vso Primorsko kot jedno kronovino pod jednim samim namestništvom, imajo Slovani večino nad skupnostjo ostalega prebivalstva.

Tu se kaže torej ne samo analogija s češkim kraljestvom, ampak celó analogija z Galicijo, kjer presežajo po številu Rusi Poljake. Kar se pa dostaje Koroške, je tudi tukaj proporcionalno vsaj toliko Slovencev nasproti Nemcem, kakor na Češkem Nemcev nasproti Čehom, in jednako sorazmerje se kaže v Šleziji, še tedaj, ako bi v tej deželi ločili Poljake in Čehe ter v pojedinosti postavljali te dvoje nasproti Nemcem, toliko bolj pa, ako postavljamo Čehe in Poljake kot skupnost nasproti ondotnim Nemcem.

LISTEK.

O literarnem delovanji v društvu „Sloveniji“.

(V seji akad. društva „Slovenije“ dne 2. maja Fr. Gúst.)

„Slovenija“ na Dunaji je že od svojega početka gojila literarno delovanje mej svojimi udi, in ako pregledujemo njene zapisnike, vidimo, da so v njenih zborih imeli berila mnogi članovi, ki so pozneje postali priznani književniki slovenski. V prvi rednej seji, 26. maja 1869. govoril je član „Slovenije“ dr. Celestin, o potrebi delovanja vseučilišnikov na slovstvenem (in političnem) polji. Pridno so se poprijeli Slovenijani te svoje zadače, čitali so razne leposlovne spise, a tudi literaturne, zgodovinske in naravoslovne sestavke, ter jih ocenjevali, pojavljali pa se je tudi humoristični in satirični duh v mnogih berilih. Ker je društvo, ustanovljeno za časa boja mej klerikalci in liberalci na Slovenskem, vedno stalo na odločno liberalnem stališču, imajo nekateri spisi prvih let očitno izraženo tendenco.

Leta 1869. čital je v 1. seji g. Fran Levec „Kaj je socijalno vprašanje in kako je nastalo.“ —

Leta 1869/70. čitali so gg. — Fr. Šuklje „O pomeni in naravi francoske revolucije“, katera izčetka ni bila politična, temuč socijalna prekucija, obrnena ne toliko proti kraljevemu prestolu, kakor proti fevdalno organizirani družbi, — in spisi: „Koliko je Karol IX. kriv umora Hugonotov v v noči bartolomejske?“ — Fr. Levec Hugenotovo „O starosti človeškega rodu“, katerej je sledila živahna razprava in katero je g. Drganec dopolnil z berilom o istem predmetu z geološkega stališča. — Luka Lavtar „Nekaj o zgodovini hipotez, posebno fizičnih“ in v seji Levstiku, ki je od svojih rojakov v domovini proganjan prišel na Dunaj na čast prirejene, — Ogrinec „Tretje pismo Svete Ošpete“, ki je prouzročilo mnogo veselosti, kakor tudi humorističen spis istega pisatelja v nekej prejšnji seji.

Leta 1870/1. čitali so gg. — Šuklje „Kultura in kristjanstvo“, z zgodovinskega in v drugem berilu z modroslovnega stališča. — Širok „Nekaj v opravičenje zgodopisca C. Julija Crispa“. — Lj. Golja razpravo „Jus primae noctis“, ostro obsodbo te barbarske šege. — Škofic juridično razpravo „Kaj je prav in kaj ni prav“, v katerej satirično šiba prusko barbarstvo v francosko-nemškej

vojski, diplomatske zvijače v črnemorskem vprašanji, in tedanje razmere po Slovenskem. — Kaspret: „Razvitek in značaj slovanske narodne poezije“. — Širok: „Prvo pismo o mladini slovenske“ in humorističen spis „blagor norcem“.

V letu 1871/2. vršila so se berila gg.: — Iv. Tavčar: „Ideja prava“ in „O idealih človeštva“, — Podgornik: „Ali imamo uzrok, jedinstvo priporočati“, in je posebno obžaloval razpor na Slovenskem. — Detela satiro na „Novice“ in „Danico“: „Kako je Noe delal svojo barko“, — in jeden spis, ki ni natančneje označen v zapisniku.

Leta 1872/3. so čitali gg.: — Iv. Tavčar: „O glavnih uplivih na razvitek človeštva“. — Škrli: „O pojmu in bistvu prava“. — J. Škofic: „Javnost sodnijskih obravnav in porotne sodbe“. — Josip Zupančič: „Upliv vednostij na poljedelstvo“ in Fr. Detela humorističen spis „En Platanov dialog“.

Leta 1873/4. čitali so gg.: — Detela: „O pravopisu“. — Hubad petrografično študijo „o gorstvu Kranjskem“. — Henrik Schreiner: „Nekoliko mislij o stvarjenji sveta“. — Hubad: „O Darwinizmu“. — Sušnik šaliv spis „O škocijanskem mežnarji“ in humoresko „Brdske podobe“. —

Naj torej sučemo argumente dr. pl. Plenerja, sklicujočega se na moč kakor koli, povsod je analogija v pomešanih deželah taka, da zahteva spravo tudi v teh deželah, kakor se vrši v češkem kraljestvu.

Solstvo v Trstu.

(Govor poslanca Nabergoja v drž. zboru dne 28. aprila.)

Visoka zbornica! Dovolite mi, častita gospoda, da obračam pozornost vašo na šolske razmere v Trstu in okolici in ob kratkem naslikam krivico, ki se gode Tržaškim Slovincem glede solstva. To moram tem bolj storiti, ker se je poslednja leta na vse pritožbe mojih častitih somišljenikov stereotipno odgovarjalo, da Tržaško mesto že zadosti skrbi za šolske potrebe slovenskega dela prebivalstva svojega. Da skušalo se je celo s številkami to več nego dvomljivo trditev utemeljiti. Reklo se je, dočim ima Trst le deset mestnih ljudskih šol za vse italijansko prebivalstvo, vzdržuje občina v svojej velikodušnosti za Slovence nič manj nego najst mestnih ljudskih šol s slovenskim učnim jezikom. Reči moram, da se neso kmalu tako kričeče zlorabile potrpežljive številke, nego so se tedaj, ko so šolsko statistiko klicali proti našim opravičenim pritožbam na pomoč.

In zakaj, gospoda moja! Stvar je jako jednostavna!

Mestna občina Tržaška, ki obsega tako imenovano okolico, je, kakor je znano, po obsegu največja v državi, meri 946 kvadratnih kilometrov, in je tako rekoč majhna provincija.

Onih najst slovenskih šol — v resnici jih je le deset, kar tukaj izrečno konstatujem — ni nobena v mestu, temveč so vse v okolici, daleč oddaljene od mestnega središča, največ so na skrajnej periferiji mestnega okoliša po posamičnih katastrskih občinah raztresene. Šola pri sv. Križi je na primer oddaljena celih 16 kilometrov (Čujte! na desnici od mesta, šola na Proseku 11, na Občini 10 kilometrov. Dalja od pravega mesta do šol v Trebičah in Blazovici znaša 13, oziroma 12 kilometrov. (Čujte! na desnici.) Blizje središču so le šole v Katinari (5 kilometrov), Škednji in Barkovljah (po 4 kilometre) in ona pri svetemu Ivanu in Romanu, ki sta oddaljeni 3, oziroma 2 kilometra. Glede poslednjih treh šol mi je omeniti, da se ne morejo zmatrati za čisto slovenske, ker je mestni zastop hitel brez dovoljnega povoda osnovati na njih italijanske paralele.

Vidite torej, gospoda moja, da so slovenske šole le v Tržaški okolici. Toda kako pa je v mestu samem? Kje je preskrbljeno za šolske potrebe slovenskega elementa? Slovenski meščani, ne pa kmetje v okolici zahtevajo slovensko ljudsko šolo iz mesta, ugovarjajo temu, da bi morali pošiljati svoje otroke v oddaljene šole v okolici, kar se tudi ne ujema z državnim šolskim zakonom. In, gospoda moja, ta del mestnega prebivalstva, ki se zaveda slovenske narodnosti, in zahteva za otroke svoje pouk v slovenskej materinščini, ni neznamen, broji na tisoče. Dokaz temu je uloga, ki se je bila uložila za slovenske šole na mestni zastop v Trstu, kajti podpiralo jo je bilo 1423 slovenskih starišev (Čujte! na desnici), ki bivajo v mestu, ne pa v okolici. Drugi, še manj jasen dokaz, je pa faktum, da se

Sevnik humoristično berilo: „Pobožni pogovori s seboj in svojo dušo.“

Leta 1874/5 čitali so gg.: — Kavčič: O mentih, v katerih se strinjata razvoj ideje slovenstva v našej domovini in razvoj duševnega življenja njenih sinov v tujini. — Trstenjak: „Literarna pisma“. — Širok: novela „Mavrica“. — Kavčič: svoje pesmi, ki so se od raznih udov pohvalno ocenjale. — Vrhovec: „Ob obnašanju preprostega kmeta na Dunaju“. — Karlin: „Geološki izlet na Češko“. V zanimivem sestavku opisuje pa tudi posamezne mesta in kraje, na pr. Heb, Karlove in Francove Vari, Toplice, Prago, Draždane itd. ter pojasnjuje popise s fotografijami.

Leta 1875/6 čitali so gg.: — Jakob Kavčič: balado „Gradska hči“. — Simon Bric: „O četverovrstnicah“, v katerih narod izraža kratko a krepko svoja čutila, veselje in žalost. — Štrle: svoje pesmi. — Kragelj: „dr. Lavrič in Slovenci“. — Sušnik geološko razpravo „O času ledovja“. — Vrhovec: „O stavbah na koleh“ — in Karlin: „O svojem potovanju v spodnjem Egiptu“, katero berilo je pojasnjevalo s podobami in načrti.

Konec prih.

v slovenske zasobne šole, katere je osnovala družba sv. Cirila in Metoda sili toliko učencev, da so se njih prostori pokazali premajhni. Mi zahtevamo torej, da se za mesto Trst osnuje ljudska šola s slovenskim učnim jezikom. (Odobrovanje na desnici.)

Mi tega ne zahtevamo le s stališča narodnosti naše, temveč tudi v interesu avstrijske države. (Dobro! Dobro! na desnici.) Naša zahteva opira se na britke skušnje, katere smo doživeli. Naš boj za slovenske srednje šole na Primorskem je, žal, dosedaj še neuspešen. (Poslanec Klun: Zal!) Mi še vedno čakamo na ono razsvetljenje po svetem Duhu, katero bode pripravila naučnega ministra, da bode dovolil bednim primorskim Slovanom, kar imajo že druge narodnosti v Avstriji. Do tedaj — kateri trenotek naj bi kmalu prišel, pošiljali bomo pa rajše otroke svoje v državne srednje šole, nego v italijanske občinske. (Prav res! na desnici.)

Na držav. srednjih šolah vsekakor utegne priti narodnost mladine naše v nevarnost in to je vsekakor preteča nevarnost toda njeno avstrijsko čuvstvo se ne pokvari avstr. patrijotizem se ohrani (Dobro! Dobro! na desnici.) Kako mnogobrojne so britke skušnje, katere so morali prestati slovenski stariši, ker so otroke svoje zaupali italijanskim občinskim srednjim šolam. Nikogar ne sumničim, nikogar ne obdolžujem, temveč le to konstatujem, da so otroci slovenskih starišev, ki so pohajali te srednje šole v mnogih slučajih se navzeli sovraštva in zaničevanja ne le do svojega naroda, temveč tudi do avstrijske skupne domovine. Mnogi je obrnil hrbet domovini, šel čez morje v blaženo italijansko kraljevino, napolnjen s sanjarijami in iluzijami, o katerih se nadejamo, da se nikdar uresničile ne bodo. (Poslanec Klun in dr. Gregorec: Dobro! Dobro!)

Tržaški Slovenci nismo nasprotniki italijanskega jezika in kulture; mi smo prijatelji vseh poštenih Italijanov, mi simpatizujemo s patrijotičnimi društvi, katerih je tudi več mej italijanskim prebivalstvom v Trstu, toda mi nečemo in se bojimo, da bi se naši otroci v italijanskih šolah izneverili našemu narodu in napolnili s protiaustrijskim duhom. (Poslanec Klun in dr. Gregorec: Dobro! Dobro!) Mi zahtevamo torej od državne uprave, da mesto Trst prisili, da osnuje in vzdržuje ljudsko šolo s slovenskim učnim jezikom. (Poslanec dr. Vitezić: To je potrebno!)

Mi imamo pravico do tega, če pomislimo, da občina Tržaška daje na leto pol milijona za šole (Poslanec grof Lažansky: Čujte!), h katerim troškom jako znaten znesek donša slovensko prebivalstvo. Poleg italijanske občinske gimnazije in realke vzdržuje občina najst mestnih ljudskih šol z italijanskim učnim jezikom z nič manj nego 160 šolskimi razredi, katerim je pa še dodati sedem paralelnih razredov iz okolice; za slovensko prebivalstvo je le 30 šolskih razredov, dasi je skoro tretjina prebivalstva slovenska. Zanje se izda k večjemu 30.000 gld. na leto. Vseh drugih 470.000 gld. porabi se pa izključno le za italijanske šolske potrebe. (Poslanec grof Lažansky: Čujte!) Pričakujemo, da bode vlada v tem oziru kaj storila. Na ulogo 200 starišev v Ljubljani je takoj zaukazala, da se osnujeta dve nemški ljudski šoli, (Poslanec dr. Gregorec: Najbrž brzojavno!), drugače tudi ne more postopati s potrebami Tržaških Slovencev, katere so izražene v ulogi, katero je podpisalo 1423 slovenskih starišev, če neče, da bi se jej očitala pristranost. (Dobro! Dobro! na desnici) (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 5. maja.

Velikošolke.

Več Rusinov je poslalo državnemu zboru in vladi prošnjo, da bi ženske, ki imajo omiko, smele pohajati vseučilišča in dobivati doktorske diplome. Podobna peticija se je že pred nekaterimi meseci odposlala s Češkega na Dunaj. Vprašanje o ženskih velikošolskih študijah se je poslednja leta že mnogo pretresovalo. Skušnje v Švici so pokazale, da posebno velike konkurence moška inteligenca nema pričakovati od žensk, če bodo tudi pohajale velike šole. Navadno le malokatera študije dovrši.

Jezikovno vprašanje na Tirolskem.

Te dni je upravno sodišče imelo razsojati o pritožbi občine Luserne proti odločbi tirolskega deželnega odbora s katero se je bilo občini zaukazalo, da se v uradnih odlokih ima posluževati italijansčine in da ima zlasti nek rekurz društva „Pro Patria“ rešiti v italijansčini. Zastopnik občine po-

slanec dr. Pichler se je skliceval, da § 15. poslovnega reda tirolskega deželnega odbora velja le za deželni odbor, ne pa za občine. Poslednje imajo same odločevati, v katerem jeziku bodo poslovale. Pojma nemško Tirolsko in italijansko Tirolsko nista zakonito utemeljena. Navadno se zmatrajo občine okolišev Tridnt in Rovereto za italijanske, vse druge za nemške, pa ta razdelitev ni prava, ker je veliko nemških občin v teh okoliših. Pichler misli, da bi bilo najbolje, da bi se nemške občine prištevale k nemškemu Tirolskemu, italijanske pa k italijanskemu. Omenjena občina bi se na tak način prištel italijanskemu delu dežele. Če bode pa ta občina se pri vseh odlokih morala posluževati jedino italijansčine, bode potem morala nemške uloge reševati v italijansčini in s tem se bode pospeševalo poitalijančenje. Upravno sodišče je pa razsodilo, da občini ni treba posluževati se italijansčine pri odlokih, ker ima 431 nemških in 215 italijanskih stanovnikov, pač pa mora ulogo društva „Pro Patria“, kakor sploh vse italijanski pisane uloge v italijansčini reševati.

Osemurni delavnik.

Brnski delavci so sklenili poslati na državni zbor peticijo, da se zakonito uvede osemurni delavnik. Peticijo bodeta baje državnemu zboru izročila poslanca Pernerstorfer in Kronawetter. Pričakovati je pa še od drugih stranij tacih peticij. Zahtevanje delavcev, da se jim skrajša čas dela je zares opravičeno, a na osem ur se delo vender ne bode moglo skrajšati, ker bi to preveč škodovalo obrtniki avstrijske, ki že sedaj težko tekmuje z inozemstvom.

Novo voljeni srbski patrijarh

je obetal kongresnim članom, ki so bili po volitvi pri njem, da bode varoval avtonomijo srbske cerkve, ako bode njegova volitev potrjena. Koliko veljave ima ta obljuba sedaj še ne vemo, o tem bode naš bodočnost poučila. Veliko seveda se od njega pričakovati ne more, ker je vladni pristaš in je tudi izvoljen le vsled vladnega pritiska.

Vnanje države.

Kazensko postopanje proti Garasaninu,

ki je bil pri izgredih ob shodu naprednjakov ubil jednega dijaka, je sodišče prve stopinje ustavilo. Ta stvar se je jako na dolgo vlekla. Garasanin je tedaj bival dlje časa v inozemstvu in se je videlo, da oblastva ne marajo, da bi ta stvar prišla pred sodno obravnavo. Preiskava se je bila začela menda le zaradi tega, da so potolažili razburjene duhove.

Več anarhistov zaprli

so zopet konec minulega tedna v Parizu, mej njimi nekega rumunskega (morda bolgarskega) dijaka Stojanov, ki je razdeljeval puntarske oklice mej vojake. V uredništvu nekega anarhističnega lista našli so več revolverjev in drugega orožja. Več orožja se je baje že razdalo mej delavce. Denar za nakup orožja so anarhističnim vodjam dali nekateri monarhisti, ki so hoteli z ustajo napraviti državni prevrat.

Veliko zavetišče

je dal napraviti v Carigradu turški sultan za bedne turške podložnike vseh veroizpovedanj brez razlike. V tem zavetišču bodo razen šolskih in delavskih sob tudi jedna mošeja, jedna sinagoga in jedna kristijanska cerkev. Ta dobrodelni čin turškega vladarja, ki daje dokaz o njegovej verskej strpljivosti, napravil je velik utis. Seveda ni upanja, da bi drugi mohamedanci v verskej strpljivosti posnemali svojega kalifa. Vsaj se je že prejšnja leta v Carigradu marsikaj ukrenilo, da bi se preprečilo nasprotje mej mohamedanci in kristijani, a so žal vse dobre namere razbile se vselej na upor provincijalnih načelnikov in nižjih uradnikov.

Dopisi.

Z Dunaja 3. maja (Izv. dop.) Gotovo bode vsem udeležencem ostala v najlepšem spominu seja akad. društva „Slovenije“ dne 2. maja t. l. — Naš častni član, ustanovnik in podpornik „Slovenije“, g. dr. Celestin, vseučilišni profesor Zagrebški, počastil nas je s svojo prisotnostjo, a poleg njega steli smo še veliko drugih odličnih gostov gg.: inženerja Tomšiča, advokata dr. Krisperja, dr. M. Murka, in odbornika podpornega društva za slov. velikošolce, gg. Pukla in Jereba, ter od Hrvatov prof. Lohmerja, dr. Bianchinija, predsednika Zvonimira, dr. Delija in druge.

Od oficijelnega dela poročam naj le, da se je na predlog tovariša g. Šviglja soglasno volil častnim članom g. A. Aškerc, pod imenom „Gorazd“, slavnoznani pesnik slovenski. — S tem, da je „Slovenija“ v prošlem semestru volila duhovnika Davorina Trstenjaka, sedaj zopet duhovnika Aškerc, svojim častnim članom, pokazala je, da časti može tega stanu, ki so posvetili svoje moči narodnemu delu, jeden na znanstvenem, drugi na leposlovnem polji, — može, ki ljubijo svoj narod, dasiravno jih verska nestopnost njih lastnih sobratov proganja. — Podpredsednik „Slovenije“ je v svojem berilu,

(ki se bode na zborovo željo priobčila v „Slov. Narodu“) kazal, kako je delovala „Slovenija“ v slovstvenem oziru od nje ustanovitve do l. 1884/5, ko se je napravil poseben literaren odsek.

Po končanem oficijelnem delu pričel se je zabavni. Ko je predsednik „Slovenije“ še jedenkrat pristrčno pozdravil prišle goste, in v prvej vrsti prof. dr. Celestina kot prijatelja in ljubljena slovenske mladine, oglasi se ta in v krasnem daljšem slovenskem govoru poudarja svoje veselje, da je „Slovenija“ zvesta ostala svojim idealom, idealom ki so vodili tudi njene ustanovnike, da se je tako marljivo gojilo v njej literarno delovanje, ter priporoča še nadalje delovanje za duševni razvoj naroda svojega tudi potem, ko se bodo morali sedanji Slovenijani boriti za materialni blagor svojega naroda. Poudarja važnost slovenske in slovanske vzajemnosti, ki naj ne pozna nobenega separatizma in nobenega strankarstva, in napije slovenske mladini. G. Švigelj napil je bratske ljubezni mej „Slovenijo“ in „Zvonimirom“; g. Delia bratovske vezi slovenskega in hrvatskega naroda, ki se naj vedno bolj ukrepi, po izgledu prof. dr. Celestina, ki deluje obema narodnostima v slavo, a je zato tudi od obeh jednako slavljen. — G. Kropivnik napil je slovenskemu podpornemu društvu in njegovima zastopnikoma, — g. Bleiweis vsem navzočim gostom, — g. dr. Krisper „Sloveniji“, ki mu je vedno v najlepšem spominu, — g. dr. Murko poudarjal je, da mora le kultura in delavnost ohraniti našo narodnost tujega pritiska na mejah in rešiti odvisnosti od naših nasprotnikov. — G. Tomšič nazdravil je pevcem „Slovenije“, in g. dr. Bianchini se je zahvalil v imenu Hrvatov za pozdrav in napil zedinjenju Slovencev in Hrvatov, na kar je g. profesor Lohmer pokazal, kako krasno se pojavlja ideja slovensko-hrvatskega jedinstva v dr. Celestinu. Ta zahvalil se je v lepem hrvatskem govoru ovaciji, njemu prirejenej, in zatrjeval, da bode še nadalje svoje moči obračal v korist in prosep obeh bratskih narodnostij. — G. Pukl poudarjal je, da je g. dr. Celestin pokazal tudi dejanski svoja čutila, ker je bil vedno prijatelj slovenske mladine, on je bil prvi podporni član „Slovenije“, on je pa tudi jedini, ki iz hrvatske zemlje pošilja svoj donesek slovenskemu podpornemu društvu. G. drd. Vilfan napil je slovanske ideje, g. Zupanec novemu častnemu članu, pesniku g. Aškercu, prof. Lohmer še jedenkrat v imenu odhajajočih gostov nazdravi „Sloveniji“, na kar je g. Zupanec šaljivo pripovedoval o prvem majniku.

Vrli pevci „Slovenije“ pevali so mej posamičnimi govori primerne, slovenske in slovanske, umetne in narodne pesni, g. Vladimir Foerster pa je zaigral izborno na klavirju Čajkovskija nocturne in mazurko.

Domače stvari.

— (Dnevni red seji Ljubljanskega občinskega sveta) v torek 6. dan maja letos ob 6. uri zvečer v mestni dvorani: I. Naznanila predstava. II. Pravne in personalnega odseka poročilo glede rezultata letošnjih dopolnitvenih volitev za občinski svet. III. Volitev podžupana (§ 31. občinskega volilnega reda za deželno stolno mesto Ljubljano). IV. Volitev stalnih osem odsekov občinskega sveta in dopolnitvene volitve v nekatere občasne odseke. V. Finančnega odseka poročilo: a) o pozivu vis. c. kr. vlade, pod katerimi pogoji bi za slučaj mobilizacije mestna občina prepustila vojnemu erarju šolski poslopji na Cojzovi cesti in v Poljskih ulicah in pa nekatere druge šolske prostore; b) o nakupu hiš števil 15. in 17. v Kravji dolini. VI. Šolskega odseka poročilo: a) od vodstva I. mestne deške ljudske šole prošnji za izredni prispevek za učila in knjižnico; b) o prošnji šolskega sluga Ivana Skubeta za prvo petletnico; c) o mestnih ljudskih šol računih glede dotacij pro 1888/89; č) o računih glede dotacij c. kr. velike realke in priklopljene jej modelirske šole za 1889. leto.

— (Slovensko gledališče.) V soboto in včeraj predstavljala se je Rozkošnega opera „Miklavž“. Dasi čas gledališkim predstavam ni več ugoden, bilo je vendar gledališče polno. O dejanji opere „Miklavž“ smo že zadnjič obširneje pisali, danes preostaje nam še nekoliko besed o predstavi samej, katera je bila povsem dobra. Občinstvo odlikovalo je posebno nekatere parti z obilnim priznanjem, gospej Gerbičevi in spodičini Da-

neševi, ki sta naše opere in operete glavni ženski pevski sili, poklonilo je vsakej lep šopek z darilom. Razven teh odlikovala sta se osobito s krasnim petjem gg. Štamcar in Pavšek. Tudi zbori so bili jako krepki in točni.

— (Umrli) je v soboto g. Albert Strohmayer, podpolkovnik v 97. pešpolku v Pulji v 58. letu dobe svoje. Pokojnik služil je v domačem pešpolku št. 17, dokler je postal major. Bil je jako strog, a izvrsten vojak. Pri okupaciji Bosne dobil je red železne krone tretje vrste.

— (Nepotreben strah.) Ker je prvi dan maja tako mirno pretekel, bali so se nekaterniki, da bi utegnili v soboto ali pa v nedeljo biti izgredi, da bodo morda nekateri odpuščeni delavci razgrajali. A zgodilo se ni ničesar, oba dneva bil je najlepši mir.

— (Zlato poroko) praznoval bode dne 18. maja bivši ključarski mojster in hišni posestnik gosp. Gašper Ahčin, star 74 let, s svojo gospo Barbaro Ahčin, staro 73 let. Spominska slavnost se bode vršila v Trnovske cerkvi. Oba jubilarita sta čila in zdrava.

— (V Muzejskem društvu) govoril je v soboto g. Jarnej Pečnik o svojih prazgodovinskih in rimskih najdbah po Kranjskem ter o skušnjah, katere si je on pri razkopavanju nabral. Poudarjal je, da je bila Kranjska, zlasti pa notranjska in dolenska stran že davno pred Rimljani gosto naseljena in da je todi živelo mogočno ljudstvo, naj že bo keltsko ali slovansko. Zlasti na Dolenjskem se nahaja od izvira Krke pa do njene izliva vse polno prazgodovinskih in rimskih ostankov. Govorec o prvih človeških bivališčih spominjal je Pečnik mnogoštevilne jame ali pečine, v katerih se nahajajo neovrgljivi sledovi, da so nekdanje ljudje v njih prebivali. Poudarjal je veliko množino notranjskih gradišč, ki so se tudi pod Rimljani ohranila, dočim na Dolenjskem ni nikakih zidov iz pred rimske dobe. Zlasti velike so bile naselbine blizu Zemonu pri Ilirski Bistrici (mesto Terpo?, tam blizu je vas Terpeane) in v Starem trgu pri Ložu. Na tem mestu je bržkone stal stari Metulum, ker pri vasi Metlje ni nikakega sledu o starih naselbinah. Potem je opisoval Pečnik razne načine pokopavanja (gomile, jame in žare s sežganimi mrličmi, cela ogrođa) in pojasnjeval, kaj se je pri mrličih našlo. Na Vačah so ženske navadno sežigali, moške pa cele pokopavali. Nahajajo se tudi grobi, v katerih je jeden del telesa sežgan, drugi pa pokopan. Prehajaje k rimski dobi spominjal je rimske naselbine ob cesti iz Emona v Noviodunum. Rimska naselbina Emona je stala na mestu sedanje Ljubljane, a na Igu (tam kjer je grajščina Sonegg) je bila velika že pred rimska naselbina. Pri Trebnjem je bil „Praetorium Latobiorum“ (ljudstvo jih še vedno imenuje „latovci, latovski jezik“) kjer pa ni bilo civilnega ljudstva. Pri Grobljah (blizu Šent. Jerneja) je stala naselbina Crucium, iz katere je vodila cesta v Noviodunum (Drnovo). Tu je začel Pečnik l. 1883 razkopavati in našel nad 3000 grobov (mej temi kakih 500 ogrođij). Najlepši so iz prvega stoletja (v žarah, z lepimi posodicami); iz II. so zidani grobi s skrilami kriti; iz III. stoletja so kapelicam podobni obiteljski grobi, iz IV. pa grobi s celimi ogrođji. Vodovod je bil napeljan od sela Igvir na Gorjancih. Povsodi se nahajajo sledovi rimskih kopelij (thermae), zlasti pri Malnicah. Prvotno ljudstvo pa je živelo čisto po svojih običajih v lesenih hišah, niti rimskih novcev ni potrebovalo. Pečnik je tega mnenja, da se ljudstvo ni nič spreminjalo, da se neso novi narodi doseljevali, nego da so prebivalci vedno isti ostali, samo da so svoje orožje in nakrasnine vsledi mode in napredujoče omike menjevali. V Drnovem ni prav nobenega keltskega ostanka (kakor je Leinemüller trdil), nego vse je rimsko iz časov po Kristu.

— (Okrajna bolniška blagajnica Ljubljanska.) V dobi devetih mesecev obolelo je 600 blagajničnih udov, izmed teh 537 moških in 63 ženskih. Umrlo je 16 udov, mej temi 3 ženske. Izplačalo se je bolnišćine 4288 gld. 49 kr., bolniških oskrbovalnih troškov 627 gld. 84 kr., vozne 67 gld. 49 kr., zdravniških troškov 1613 gld. 84 kr., za zdravlila 1076 gld. 66 kr., pogrebščine 206 gld., za kopelji 32 gld. 95 kr., za terapijske pripomočke 23 gld. 98 kr., za obveznine 20 gld. 30 kr., torej skupno 7957 gld. 55 kr.

— (Pravila kmetskega bralnega društva v Jarenini) je visoko c. kr. namestništvo

v Gradci že potrdilo. V nedeljo dne 11. t. m. po večernicah bode društvo otvorilo čitalnico.

— (Na Breznici) imel je tamošnji čebelar g. učitelj Ažman dne 3. t. m. prvi roj z matico pevko (to je z mlado, novo izleženo). To je prvi roj v naši okolici in to v čebelnjaku, v katerem je nekdanj imel svoje čebele slavnj dne 20. maja 1734 na Breznici porojeni Anton Janša, pozneje c. kr. učitelj čebelarstva na Dunaji.

— (Iz Središća) se nam piše: Akademsko društvo „Triglav“ priredi binkoštni ponedeljek v Središči veselico ter blagoslovljenje svoje zastave. V ta namen sestavi se je tukaj odbor, ki bode v to svrhu storil primerne korake.

— (V Ormoži) bode letos sv. Vrbana semenj, ki je bil sicer dne 25. maja, zaradi binkoštnih praznikov še le dne 27. t. m.

— (Krapinske toplice.) Z dne 1. maja vozita po Zagorske železnici dva nova vlaka, katera imata zvezo z vlakoma južne železnice št. 501 in 512 v Zapreščji. Ta dva vlaka ugajala bode posebnostom v Krapinskih toplic. Jeden teh dveh vlakov odhajal bode ob 5. uri 10 m. zjutraj z Zidanegamosta in prihajal v Zapreščji ob 7. uri 42 m., v Zabok-Krapinske toplice pa ob 8. uri 49 m. zjutraj. Drugi bode pa odhajal iz Zaboka-Krapinskih toplic ob 6. uri 41 m. zjutraj, prihajal v Zapreščji ob 7. uri 39 m. in na Zidanemost ob 10. uri 47 m. dopoldne.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 5. maja. Smolka po noči več ur mirno spal. Splošno stanje jako povoljno.

Pulj 5. maja. Ladija „Aurora“ priplula s svojega vzhodnoazijskega potovanja.

Pariz 5. maja. Pri občinskih volitvah v mestni zastop izvoljenih 52 republikanov, šest konservativcev, jeden Boulangerjevec. V okrajih Tourcoing in Roubaix praznuje sto tisoč delavcev.

Madrid 5. maja. Včerašnje delavske demonstracije udeležilo se je 10.000 delavcev. V mnogih provincijah bili so sprevodi po ulicah. Delavci izročili so guvernerjem peticije na zbornico za osemurni delavnik.

London 5. maja. Shod v Hydeparku vršil se je mirno. Govorniki izražali so se z veliko zmernostjo za osemurni delavnik.

Razne vesti.

* (Papežev spomenik.) Kakor njegovi predniki, tako si hoče dati tudi sedanji cerkveni knez napraviti krsto s spomenikom. Načrt je razpostavljen v baziliki sv. Janeza v Lateranu in predstavlja papeža na grobnem spomeniku sedečega, pri nogah pa se mu dvigata dva velika kipa, pravica in vera. Spomenik bode narejen iz kararskega mramorja in porfirja.

* (Grški kralj Jurij) hoče odstopiti od vlade ter prepustiti prestol svojemu sinu, ako se mu bo rodil te dni sinček. Tudi si je grški kralj že kupil krasno palačo v Kodanji, kamor se hoče potem preseliti.

* (Radi dveh žemelj — dvanajst ur zapora.) Pred kratkim bila je na Dunaji zatožena neka babica radi tatvine. Ko je namreč pred kakim mesecem neki raznašalec kruha pustil jerbas z žemljami kakor obično v prvem nadstropju ter nesel žemlje v drugo nadstropje, opazil je ozrši se, da neka ženska krade. On skoči za njo, vzame jej dve žemlji, kateri je bila vzela, ter jo gre tožiti. Obso-dili so jo na dvanajst ur zapora.

* (Zasobne železnice in pasni tarif.) Dasi se vse avstrijske železnice branijo na vso moč uvesti pasni tarif, vendar bodo to morale storiti, ako ne bodo hotele prevelike škode trpeti, ker so državne železnice tako razširjene. Zlasti bodo morale to storiti železnice na Češkem že s prvim junijem. Takisto je večidel tudi z južno železnico.

* (Voz s petimi kolesi.) V Parizu jel je te dni občevati voz, katerega goni par in ima pet koles; a peto kolo ni tako nepotrebno, kakor bi si kdo utegnil misliti, ker s petim kolesom krmijo voz.

* (Prijatelja ustrelil mestu medveda.) V Sibiriji šel je neki gozdar s tremi prijatelji na lov na medvede. Ko je gozdar svoje mesto hotel iz neznanega uzroka nekoliko premakniti, kobacal je po vseh štirih dalje. Prijatelj njegov, ki je nekoliko kratkoviden, menil je, da je to medved, pomeril in ustrelil tako dobro, da je nesrečni gozdar drugi dan umrl.

* (Stekel otrok.) V Hohenlimburgu na Pruskem je otrok, katerega je pred devetimi leti stekel pes popal, zadnje dni stekel in to tako hudo, da je v par dneh umrl. Čudno, da se je to zgodilo tako pozno.

Darila za „Narodni Dom“.

XXXVII. izkaz „Krajcarske Družbe“.

Prenešek 8545 gld. 21 kr.			
Za knjižico „Slava Vodniku“:			
Sežana	5 gld. — kr.		
Gorica	4 „ 37 „		
Predoslje	1 „ 80 „	11 „ 17 „	
Mesečni donesek dr. A. Ferjančiča za mesec februarij		3 „ — „	
Mesečni doneski za marcij; darovali so sledeči gg.:			
Dr. A. Mosch, Fr. Ravnihar, Fr. Ks. Souvan in Ferd. Souvan, dr. Ivan Tavčar in I. Vilhar, a 5 gld.		30 „ — „	
Dr. A. Ferjančič, I. Gogola, Fr. Kollmann, I. Murnik, M. Pleteršnik, pl. U. Trnkóczy in dr. J. Vošnjak, a 3 gld.		21 „ — „	
dr. K. vit. Bleiweis, dr. Fr. Munda, V. Rohman, S. Rutar in Fr. Soss, a 2 gld.		10 „ — „	
A. Bayr, J. S. Benedikt, R. Benič, O. Detela, P. Drahsler, I. Duffe, Fr. Gerbič, dr. V. Gregorič, Drag. Hribar, dr. M. Hudnik, I. Knez, E. Lah, J. Martinak, G. Pirc, K. Pleiweis, K. Pleško, L. Robič, J. Rodč, J. Svoboda, J. Traun, dr. K. Triller, Fr. Wiesthaller, T. Zupan, dr. Fr. Zupane, Dr. Žagar in I. Žitnik, a 1 gld.		26 „ — „	
A. Bartel, V. Borštner, J. Geba, J. Pichler, L. Pintar, K. Pirc, dr. I. Svetina, I. Šubič, A. Tavčar, A. Trstenjak in Fr. Trtnik, a 50 kr.		5 „ 50 „	
Darilo g. V. Petričiča v Ljubljani (ost. knj. št. 258)		6 „ — „	
Krajcarska družba v Hrenovicih (poverjenik M. Arko) na knj. št. 416		7 „ 12 „	
Neimenovan rodoljub po g. Fr. Ks. Souvanu v Ljubljani (na knj. št. I.)		100 „ — „	
Krajcarska družba v St. Petru (poverjenik I. Špilar) na knj. št. 526		5 „ — „	
Mesečni doneski za april; darovali so sledeči gg.:			
Fr. Ravnihar, Fr. Ks. Souvan in Ferd. Souvan, dr. Ivan Tavčar in I. Vilhar, a 5 gld.		25 „ — „	
Dr. A. Ferjančič, I. Gogola, Fr. Kollmann, I. Murnik, M. Pleteršnik, pl. U. Trnkóczy in dr. J. Vošnjak, a 3 gld.		21 „ — „	
Dr. K. vitez Bleiweis, dr. Fr. Munda, V. Rohman, S. Rutar in Fr. Soss, a 2 gld.		10 „ — „	
A. Bayr, J. S. Benedikt, R. Benič, O. Detela, P. Drahsler, I. Duffe, Fr. Gerbič, dr. V. Gregorič, Drag. Hribar, dr. M. Hudnik, I. Knez, E. Lah, J. Martinak, G. Pirc, K. Pleiweis, K. Pleško, L. Robič, J. Rodč, J. Svoboda, J. Traun, Fr. Wiesthaller, T. Zupan, dr. Fr. Zupane, Dr. Žagar in I. Žitnik, a 1 gld.		25 „ — „	
A. Bartel, V. Borštner, J. Geba, J. Pichler, L. Pintar, K. Pirc, dr. I. Svetina, I. Šubič, A. Trstenjak A. Tavčar, a 50 kr.		5 „ — „	
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik E. Lah) ost. knj. št. 469		4 „ — „	
Skupaj		8860 gld. — kr.	

Vsem poštredovalnim in vstrajnim poverjenicam in poverjenikom, podpornicam in podpornikom, ki so na ta ali oni način pripomogli k zgoraj označeni svoti, odkrito-

srčno zahvalo, združeno z željo, da tudi v prihodnje krepko vstrajajo z nami.

V Ljubljani, dne 3. maja 1890.

Odbor „Krajcarske družbe“.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

4. maja.

Pri Slonu: Jakšič iz Budimpešte. — Habernek, Asvile, Eisler z Dunaja. — Stern, Heimer iz Zagreba. — Stibec iz Pulja. — Lisec iz Novega Mesta. — Jelenc iz Celja. — Reichswald iz Pulja. — Glas iz Siska. — Kórosi iz Gradca.

Pri avstrijskem cesarji: Franz, Veronika iz Zagorja. — Roschanz iz Kočevja. — Froger iz Beljaka. — Pri južnem kolodvoru: Schmidl z Dunaja. —

Tržne cene v Ljubljani

dne 3. maja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7 15	Špeh povojen, kgr.	68
Rež, „	5 36	Surovo maslo, „	80
Ječmen, „	4 87	Jajce, jedno :	2
Oves, „	3 57	Mleko, liter	8
Ajda, „	5 04	Goveje meso, kgr.	58
Proso, „	4 87	Teleče „	58
Koruza, „	4 55	Svinjsko „	60
Krompir, „	3 39	Koštrunovo „	40
Leča, „	10 —	Pišanec.	50
Grah, „	11 —	Golob „	22
Fižol, „	8 —	Seno, 100 kilo	2 05
Maslo, kgr.	95	Slama, „	2 23
Mast, „	68	Drva trda, 4 □ metr.	6 60
Špeh frišen „	60	„ mehka, 4 „	4 20

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
3. maja	7. zjutraj	734.2 mm.	5.4° C	brezv.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	732.6 mm.	18.2° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	732.7 mm.	10.6° C	sl. zah.	d. jas.	
4. maja	7. zjutraj	730.8 mm.	8.0° C	brezv.	megla	2.00 mm.
	2. popol.	729.0 mm.	19.0° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	729.3 mm.	11.8° C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura 11.5° in 12.9°, za 0.1° pod in 1.1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 5. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 89.50	gl. 89.50
Srebrna renta	90 —	89.85
Zlata renta	109.90	109.90
5% marcna renta	101.45	101.60
Akcije narodne banke	943 —	944 —
Kreditne akcije	300 —	302 —
London	118.20	118.15
Srebro	—	—
Napol.	9.40 1/2	9.40 1/2
C. kr. cekini	5.58	5.59
Nemške marke	58.02 1/2	58.02 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	178 „ 50
Ogerska zlata renta 4%	103 „	— „
Ogerska papirna renta 5%	99 „	70 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117 „	— „
Kreditne srečke	100 gld.	185 „ 25
Rudolfove srečke	10 „	20 „ 50
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	150 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	214 „	75 „

Zahvala.

Za jako mnogobrojne dokaze sočutja povodom bolestne izgube našega nepozabljivega rodbinskega starejšine, gospoda

KAROLA GALLE-TA

izrekamo s tem svojo najiskrenejšo zahvalo. Zlasti hočemo omeniti mnogih vencev, mnogobrojne udeležbe občinskih zastopov, korporacij in gasilnih društev pri pogrebu, ganljivega petja slavnega pevkega zbora nemškega telovadnega društva na grobu in slovesnega poslovljenja častitega strelskega društva.

Žaljuočii ostali.

Hiša v Kranji št. 132

proda se iz proste roke. Pripravna je za vsako kupčijo. — Več se zve pri posestnici. (349—3)

Restavracija hôtela „Pri Slonu“.

Od 1. maja naprej (356—3)

Malošvehatsko in Puntigamsko marcno pivo.

Št. 342.

(357—3)

Razpis službe občinskega tajnika.

Pri mestni občini v **Kamniku** izpraznjena je služba občinskega tajnika z letno plačo 600 goldinarjev.

Prosilci, slovenskega in nemškega jezika popolnoma zmožni ter v občinskih zadevah verzirani, naj svoje prošnje s prilogami vred najdalje **do 6. maja t. l.** podpisane županstvu pošljejo.

Položiti je treba 300 gld. kavicje.

Mestno županstvo v Kamniku

dne 30. aprila 1890.

Župan: Jože Močnik.

Odvetniška pisarna Dr. Frana Stor-a

nahaja se od 1. maja t. l. naprej (359—2)

v **Križevniških ulicah št. 2.**

Premeščenje.

Podpisani uljudno naznanja, da se je dne **6. t. m. preselil** (364—1)

na **Sv. Petra cesto h. št. 4** ter da ordinuje kakor navadno od 8.—9. ure zjutraj in od 2.—3. ure popoldne.

Dr. JOSIP DERČ.

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, I., Giselastrasse

št. 1, v hiši društva.

Filijala za Ogersko:

Pešta, Franz-Josefsplatz

št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dne 30. junija 1889	frank. 106,578,528.96
Letni dohodki na premijah in obrestih dne 30. junija 1889	19,328,518.86
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848)	219,930,701.87
V poslednji dvanajstmeseci poslovalne perijodi uložilo se je pri društvu za	49,069,600.—
novih ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženi ponudbah	1,610,827,280.—

Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge daje brezplačno

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje pri **Guido Zeschkotu.** (160—2)

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da sem prevzel

restavracijo hôtela „Evrope“

v **Trstu**

v lastno režijo. — Skrbel bodem vestno za ceno in točno postrežbo, za kar jamčim s svojim imenom.

Priporočam se p. n. potovalcem in slavnemu občinstvu v Trstu za blagovoljni obisk omenjene restavracije.

Ivan Tosti, gostilničar.

(355—3)